

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den forholdsvis nye promillegrænse på færdselslovens område har vist sig at mindske antallet af dødsfald i trafikken. Samtidig gælder der ikke nogen promillegrænse for færdsel på søen, selv om man må lægge til grund, at antallet af ulykker vil reduceres noget og muligheden for at redde sig selv og eventuelle passagerer i en ulykkessituation, hvor de eksempelvis er faldet over bord, vil øges, hvis der bliver indført et krav om en maksimal alkoholkoncentration på 0,50 promille hos føreren.

Ved indsejlingen til større havne, ved populære sejlsteder og i smalle sunde vil man i mange tilfælde stå over for et tilnærmelsesvist lige så kompliceret trafikbillede på søen som på vejene. Der har således været en del ulykker, hvor hurtigtgående lystfartøjer har været indblandet. I nogle af disse tilfælde har førerne af bådene været alkoholpåvirkede.

En fast øvre promillegrænse vil indebære retstekniske fordele. En sådan bestemmelse vil i situationer, hvor alkoholkoncentrationen overstiger 0,50 promille, blive lettere at håndhæve end de nugældende regler. Politiet vil enkelt kunne konstatere, om lovens grænse er overskredet, og bevisførelsen for domstolene bliver derfor også enkel.

Mange kan have vanskeligheder med at konstatere, om de selv er for berusede til at føre et søfartøj. Ved indførelse af en fast promillegrænse vil det blive lettere at formidle kravet om skibsførerens ædruelighed, og vurderingen af alkoholpåvirkningen bliver som kendt fra vejtrafikken. En fast promillegrænse vil have en positiv holdningsskabende effekt.

Forslaget om promillesejls begrænses til kun at omfatte fritidsfartøjer, fordi der allerede gælder restriktive retningslinjer for promillesejls for størstedelen af erhvervssejls. Det typiske faremoment ved kombination af alkohol og fritidsfartøjer har med

fart, reaktionsevne og mand over bord-situationer at gøre.

Langt den overvejende del af de ulykker til søs, der er forårsaget af spiritussejls, vedrører fritidsfartøjer, ligesom det kan være vanskeligt at håndhæve regler om promillegrænser på åbent hav.

Ved fritidsfartøjer forstås et søfartøj, der ikke anvendes til erhvervsmæssige formål, under fritidsfartøjer henhører søfartøjer, der anvendes til fritidsfiskeri. Alle søfartøjer, der har en motor som fremdriftsmiddel, herunder vandscootere, omfattes af promillereglen. I tvivlstilfælde afgør Søfartsstyrelsen, om et skib kan anses for et fritidsfartøj, jf. lov om skibes besætning. De mindste søfartøjer, robåde og lignende, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Lovforslaget antages ikke at have provenumæssige konsekvenser. Forslagets administrative konsekvenser begrænser sig til udtagelse af blodprøver på formodede overtrædere.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at § 29, stk. 3, suppleres med en fast promillegrænse på 0,50 for førere af fritidsfartøjer. Efter det foreslåede skal en skibsfører altid anses for ude af stand til at føre et fritidsfartøj, når promillen overstiger 0,50. Reglen i § 29, stk. 3, hvorefter der skal foretages et skøn, finder fortsat anvendelse i de situationer, hvor alkoholkoncentrationen ligger på eller under 0,50 promille.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af den under nr. 1 foreslåede ændring.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2000.